

Krúdy Gyula örökében Óbudán

A kerület kulturális-gasztronómiai központjává is válhat az ideköltöző vendéglátó-ipari múzeum

Krúdy Gyula óbudai lakhelyére költözik ősztől a Kereskedelmi és Vendéglátó-ipari Múzeum. Kiss Imre, az intézmény igazgatója úgy gondolja: Krúdy jó „genius loci” lehet, és idővel akár a kerület kulturális-gasztronómiai központjává is válhat a ház. Októberben új, izgalmas időszak kiállításokat nyitnak meg a többször átépített késő középkori falak között, és újra helyet kaphatnak a most csak virtuálisan létező állandó kereskedelmi és vendéglátó-ipari tárlatok is.

... R. KISS KORNÉLIA

Kévesen lehetnek, akik nem ismerik Óbudán ezt a középkorból megmaradt terecskét, a Dugovics Titusz teret, amelynek egyik háza évekig *Krúdy Gyula* otthona volt. A szomszédban természetesen borozó is működött, ezért külön ajtót vágatott magának a kapualjukban a nagy író, hogy ki tudjon oda surranni a család tudta és zavarása nélkül. A szomszédos épületben feltehetőleg egy szatócsbolt is kínálta a portékáit.

Az irodalomtörténeti kötődés már önmagában arra érdemesíti a házat, hogy valamilyen múzeum működjön a falai között: ha más nem, Krúdy-emlékszoba. Hosszú idő elteltével most ez is megvalósulhat, a Kereskedelmi és Vendéglátó-ipari Múzeum két szobát is szentel majd az író emlékének. Szerencséjükre Krúdy, a vendéglők szerelmese témába vág a múzeum szempontjából is, így – ahogy *Kiss Imre* elmeséli – a csekély, mindössze harmincmillió forintos induló támogatás dacára is boldogan foglalták el a házat, amelyben egyébként nem nehéz felismerni a korlátlan lehetőségeket.

A földszagú, hűvös szobákban, a kőrtéfas kertben és a barokk, valószínűleg a XVIII–XIX. század fordulóján épült, római kori alapokon nyugvó pincében úgy érzi az ember, hogy az idő

Kiss Imre: Hála istennek, Óbuda olyan kerület, amely a kultúrát kitörési pontnak tekinti

FOTÓ: HEGEDŰS MÁRTA

megállt: különös módon a késő-középkorban és Krúdy idejében egyszerre. A kertben potyog az érett körte, vidéki béke honol, és egyáltalán nem érezni a szomszédos tízeletes panelházak jelenlétét. Pedig azok is részei a koncepciónak, árulja el Kiss Imre. – Nemcsak a római kort, a középkort és Krúdy korát, hanem ezt a szomszédságot is fel kell vállalni. A múzeumi interpretációt mi úgy képzeljük el, hogy annak során egészen a maig kell eljutni, és úgy provokálni a ma emberét, hogy a jövőt tekintve is jó irányba menjenek a dolgok – mondja az igazgató, akinek nagy terve az is, hogy a műemlék épületeken kívül egyszer majd megvásároljon a szomszédos panel-tömbben egy-két lakást, és ott retromúzeumot – illetve, ahogy ő fogalmaz,

szocdeko-múzeumot – rendezzen be. A fogalom Kiss Imre saját találmánya: ő a depresszív és szomorú szocreal utáni hatvanashetvenes-nyolcvanas évek művészettörténeti időszakát nevezi így, amelyben szerinte egyértelműen kimutathatók az art deco hagyományai. Az egyik első, időszaki kiállítás is ezzel foglalkozik majd a Krúdy-házban: a designhétre elkészül a Metalika című tárlat, amely a szocdeko fémtárgyaiból válogat, a figyelemfelkeltés szándékával.

Az őszi nyitásra ezenkívül is készülnek érdekességek: nemcsak az író lakhelyeit és kedvenc vendéglátóhelyeit bemutató Krúdy-emlékszobák nyílnak meg, hanem előrukkolnak zománczott reklámtábla-gyűjteményükkel, októberben pedig kiállítással

emlékeznek majd a száz éve született *Zórád Ernő* grafikusra. Még ősszel lesz tárlatuk a zeneműkereskedelemtől és a XIX. századi zenei életről a vendéglátásban, és megnyitják a kutatók számára biztossítási szakkönyvtárukat, amit később kiállítás is követ majd hasonló témában. A kulturális örökség napján pedig először mutatják meg a nagyközönségnek a ház alatt található barokk pincét, ahová később egy borozó szeretnének betelepíteni. A kereskedelmi jelleget és a gasztronómiát pedig cukrászda és csemegebolt képviselné.

Ezek után talán mondani sem kell, hogy távlati tervekkel is tele van a Krúdy-ház padlása. Az elképzelések szerint az állandó kereskedelmi kiállítás májusban nyílik meg, és később a mellék-

épületekben kaphat helyet a pénzügyi kereskedelemmel, például szerencsejátékkal kapcsolatos anyag, de Budapest első interaktív játékmúzeuma is itt nyílna meg. – Így igazi családi múzeum lehetnénk – fűzi hozzá Kiss Imre, aki nincs megijedve attól, hogy a költözéssel elidegenítik a közönségüket. – Hála istennek Óbuda olyan kerület, amely a kultúrát kitörési pontnak tekinti. Bizom benne, hogy a régi közönség egy része át fog jönni ide, mert kölcsönösen megszerettük egymást, és reméljük, hogy a kerületben is érdeklődnek majd irántunk. Az itt található múzeumok szintén nyitottak az együttműködésre. Ha együtt, tudatosan építjük az óbudai kulturális jelleget, lehet belőle valami igazi durranás – véli az igazgató.